

Mina skolar

När jag skulle börja ettan var jag mest nervös men också väldigt nyfiken. Jag undrade hur det var att börja skolan.

Jag minns inte så mycket men det jag kommer ihåg var att skolan var en helt annan sak än dagis/lewis.

Skolan var något kallt, inget jag längtade till. Vi var bara tre killar i klassen

och eftersom jag inte passade med dem så var jag alltid med större eller mindre på rasterna

Innan jag började mellanstadiet bestämde jag mig för att jag inte gick i skolan för att andra personer vill. Jag gick dit för att lära mig saker.

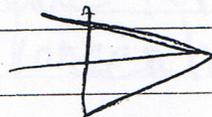
Med den iställningen gick det naturligtvis väldigt bra.

Jag var väl en av dem som det gick bäst för.

Mellanstadiet var förvånansvärt roligt, roligare än lågstadiet.

Det var mer killar i klassen nu så jag hade roligare på rasterna.

Läraren vi hade på mellanstadiet var väldigt sträng, men också bra eftersom det var ganska tyst i klassrummet.

Senare när jag började högskoliet
blev jag förvirrad.

Jag förstod inte mycket på lektionerna
eftersom jag var van vid en ~~mest~~
beständ lärare.

Konsekvenserna av att gå från en
lärare som ansvarade mer för att vi
skulle göra läxorna och så vidare
till en annan lärare som mer tog för
givet att vi tog eget ansvar var
inte bra.

Jag strötte i det mesta eftersom jag
vid denna tid förträngt att jag
lärde mig saker för egen skull.

Men samtidigt fick jag nästan lite
dåligt samvete för att jag inte gjorde
mitt bästa, så helt "borta" var lära
var jag inte.

Innan jag skulle börja sjunde klass så
~~bestämde~~ jag mig igen för att kämpa
mera och lära mig saker för min
egen skull.

Men cirka två veckor efter starten
så var det helt bortglömt.

Jag tror också att jag kanske var
så omotiverad som jag var för att
jag sov för lite och hade därför lite
energi och inte kunde koncentrera
mig ordentligt.

Nästa blad →

orts, Mina skolar

Det var först när jag började ättan som jag började ta ansvar på riktigt.

Jag började lära mig sakerna istället för att strunta i allt.

Även om jag fick långt ifrån max poängen på alla läxförhöven och proven. Så hade jag fått en helt annan syn på det hela igen.

Sedan dess har jag hållit ungefär samma kurs, det har naturligtvis gått både upp och ned men mest uppåt.

Nu i min händer jag fortfarande samma inställning, "Jag lär mig för livet", jag ser just på framtiden.

Jag ser just på framtiden eftersom jag i höst kommer att få studera med det jag är intresserad av. Det var ett ganska enkelt val att välja teknik-lingen här i Arköping.

Efter gymnasiet så planerar jag att börja jobba, bara för att tjäna lite pengar, men bara något år, max två år. Efter det ska jag söka in på högskola/ universitet.

Om jag inte kommer in på det jag vill
så kommer jag att läsa upp de ~~annera~~
jag behöver, men förhoppningsvis kommer
det inte att behövas.

~~Slut~~

19